

DZIECI OBIETNICY

Przedmiot studium: Mt 28,20.

Część I: Przegląd

Boże przymierza są ponadczasowe. Choć Noe, Abraham i Mojżesz dawno zasnęli, spełnienie Bożych obietnic jest nadal aktualne. Obietnica zbawienia jest nadal oferowana ludziom przez Boga, jeśli tylko otwierają przed Nim serce.

Część II: Komentarz

Kiedy Jahwe oświadczył, że jest „tarczą” (Rdz 15,1) Abrama, znaczyło to, że będzie jego opiekunem. Słowo „tarcza” wskazywało na gwarancję ochrony dla Abrama. Choć Abram zamierzał uczynić Eliezera swoim dziedzicem, Bóg obiecał, że Sara urodzi mu syna, który da początek rodowi Abrahamowemu licznemu jak gwiazdy na niebie.

Tarcza

„Po tych wydarzeniach doszło do Abramowi w widzeniu następujące słowo Pana: Nie bój się, Abramie, Jam tarczą twoją; zapłata twoja będzie sowita!” (Rdz 15,1). „Po tych wydarzeniach miał Abram widzenie, podczas którego Jahwe powiedział: Nie bój się, Abramie! Ja jestem twoim obrońcą. Otrzymasz bardzo wielką zapłatę” (Rdz 15,1 BKR).

„«Tarcza» czyli ochrona, o której jest tu mowa, nie oznacza fizycznej ochrony w wojnie czy przed nieszczęśliwym wypadkiem. Oznacza raczej ochronę przed brakiem spełnienia obietnicy przymierza przez Abrahama i jego przyszłe potomstwo. (...) Jeśli jesteśmy nasieniem Abrahama (jak wszyscy, którzy mają wiarę Abrahama), to także mamy pewność, że Bóg będzie naszą tarczą” (Gerhard M. Hasel i Michael G. Hasel, *The Promise: God's everlasting Covenant*, s. 44).

Obietnica Mesjasza - część 1

Po tym jak Mojżesz dowiedział się, że nie wejdzie do Ziemi Obiecanej, wszedł na wysoką górę, gdzie miała się zakończyć jego ziemská wędrówka, i tam otrzymał wizję mającego przyjść Mesjasza: „Dane mu było spojrzeć w przyszłość, popatrzeć z góry na nurt wydarzeń i zobaczyć pierwsze przyjście naszego Zbawiciela. (...) Zobaczył skromne życie Chrystusa w Nazarecie, Jego służbę miłości, współczucia i uzdrawiania, Jego odrzucenie przez dumny, niewierzący naród. (...) Widział Jezusa na Górze Oliwnej, jak z płaczem żegnał miasto swojej miłości. (...) Widział, że (...) Bóg nie odrzucił nasienia Abrahama. Chwalebne cele, które chciał spełnić przez Izrael, będą osiągnięte. Wszyscy, którzy przez Chrystusa staną się dziećmi wiary, będą zaliczeni do nasienia Abrahama” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 353).

Obietnica Mesjasza - część 2

W Rdz 3,15 Syn Boży zapowiedział swoje przyjście jako Mesjasza, który dokona pojednania ludzkości z Bogiem, aby dowieść mieszkańcom wszechświata, iż nie ma uzasadnienia dla upadku Adama oraz przez śmierć na Golgocie podkreślić wieczną jedność prawa i ewangelii.

Upadek Adama spowodował powstanie w ludzkości nowego paradygmatu zła. Potomkowie Adama zostali obarczeni chorobą przyrodzoną skłonności umysłu do buntu przeciwko panowaniu Boga. Grzech to więcej niż zły czyn, to także duchowy stan psychozy burzącej się przeciwko Bożemu panowaniu. W Mt 1,21 dana została obietnica, iż Chrystus uzdrowi nas z tej choroby duchowej schizofrenii. Urodzona poza Chrystusem, ludzkość rodzi się w stanie duchowej psychopatii. Chrystus przyszedł, by nas uzdrowić przez „transfuzję krwi” na podstawie Jego śmierci na Golgocie.

Chrystus został nazwany *monogenes*, „jednorodnym” (J 3,16) Synem Bożym, gdyż jest jedynym w swoim rodzaju, niezrównanym. W Nazarecie jako drugi Adam rozpoczął swoją pokorną służbę dla upadłej, zepsutej ludzkości. Warunki tej służby dramatycznie różniły się od rajszych warunków, w których upadł Adam. Ten Bóg-człowiek był kuszony we wszystkim i zwycięsko odrzucił piekielne ataki grzechu. (Zob. Rdz 3,15; 1 Kor 10,13; 15,21-22; Hbr 4,15-16). Przeczytaj Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 517.

Uczynię sławnym twoje imię

Jako zdecydowane przeciwieństwo wyniosłych i zarozumiałych budowniczych imperium na równinie Synear, Abraham unikał ubóstwiania siebie, choć Bóg obiecał rozślawić jego imię. „Jeśli Nimrod jest archetypowym przywódcą politycznym popopotowego świata, Abraham jest duchowym przywódcą. Abraham jest (...) narzędziem Jahwe dla spełnienia Jego wizji dla ludzkości. (...) W Abrahamie historia świata obiera nowy

kierunek, a Bóg ustanawia nowy wzorzec. Abraham jest falą przyszłości dla ludzi i narodów. Jahwe wskazuje, że nie ma względu na ród. (...) Zaczęła się nowa linia wierzących w Boga. Abraham, Azjata żyjący w czasach, w których odczuwalny był wpływ Nimroda, został wybrany przez Jahwe jako Jego sługa dla dobra ludzi w kolejnych pokoleniach za pośrednictwem Jego potomstwa. (...) Jeden człowiek ma działać dla Boga i ludzkości. (...) Plan i uwzględnienie w nim są oparte nie na pochodzeniu etnicznym, ale na więzi przymierza” (Charles E. Bradford, *Sabbath Roots: The African Connection*, s. 77-79).

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: W rabinicznej wersji przejścia przez Morze Czerwone, kiedy Egipcjanie zaczęli tonąć w morzu, niebiańscy aniołowie mieli klaskać, tańczyć i weselić się. Wtedy Bóg przerwał im mówiąc smutnym głosem: „Dzieło moich rąk, Moje stworzenie, pogrążyło się w morzu!”. Miłość Boża jest tak wielka, iż nie znajduje przyjemności w zagładzie nawet najbardziej nikczemnych istot.

1. Bóg okazuje swoją miłość wszystkim, nawet tym, którzy łamią Jego prawo i serce. Jak miłość ta przejawia się w więzi przymierza, którą pragnie On zawrzeć z każdym człowiekiem? Jak miłość ta objawia się, kiedy ktoś odrzuca Bożą ofertę? Co czyni szatan, kiedy Bóg okazuje taką miłość?

2. Uciskani przez obcych, Izraelici pragnęli Mesjasza, który ich wyzwoli. Ale Jezus przyszedł na świat, by ponieść krzyż, a nie zasiąść na tronie. Jaką rolę odgrywa Jego misja w Bożym przymierzu zaoferowanym nam?

3. Bóg miał wiele planów dla Izraelitów, ale ci często Go zawodzili. Czy Bóg pragnie się posłużyć nami podobnie, jak chciał się posłużyć Izraelitami? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Co powinniśmy zrobić indywidualnie i jako Kościół, abyśmy mogli „usłyszeć” Jego głos i stać się Jego narzędziami?

4. Wraz z przyjściem Mesjasza spodziewano się znaków i cudów, i nadzwyczajnych wydarzeń. W jakim sensie dzisiaj jest podobnie? Czy możemy przeoczyć wyraźne znaki zbliżania się powtórnego przyjścia Chrystusa? Jak Kościół może zadbać o to, by być gotowym i oczekiwać na to wydarzenie?

5. Kiedy przyjmujesz Boże zbawienie, zaczynasz coraz bardziej upodabniać się do Chrystusa z każdym mijającym dniem. W jaki sposób możesz mierzyć ten postęp? Jak Bóg mierzy twój postęp? Charles Swindoll opisuje zmagania w duchowym wzrastaniu jako trzy kroki naprzód, jeden krok wstecz. Skoro duchowy rozwój następuje tak mozolnie, jak możemy iść naprzód i nie zniechęcać się. W Rdz 15,1 Bóg mówi Abramowi, że zapewni mu „sowitą zapłatę”. W jakim sensie Bóg i nasza więź z nim są nie tylko środkiem do celu, ale celem samym w sobie?

6. W Rdz 28,14 Bóg mówi Jakubowi, że błogosławieństwo, którym go obdarzy, stanie się udziałem całej ludzkości. Czy błogosławieństwo może być błogosławieństwem, jeśli nie można się nim podzielić. Wyjaśnij swoją odpowiedź.

7. Pierwotne Boże przymierze z Abramem wydawało się sugerować, że Bóg miał na myśli fizycznych potomków Abrahama. Jednak później stało się jasne, że chodziło o ludzi zjednoczonych wspólną wiarą. Czy Bóg zmienił zdanie? Omów tę kwestię.

8. Fakt iż Bóg wybrał mało znanego nomada w mało znaczącym miejscu świata sugeruje, że to, co Bóg ceni w ludziach, różni się od tego, co ceni świat. Co takiego Bóg widział w Abrahamie?